

ĐỨC MẸ HIỆN RA TẠI TRE FONTANE, NGOẠI Ô ROMA

Ngày 12-4-1947, Đức Mẹ đã hiện ra tại đồi huỳnh diệp Tre Fontane, ngoại ô Roma, với ông Bruno Cornacchiola.

Ông Bruno Cornacchiola sinh ngày 9-5-1913 trong một gia đình nghèo có 5 người con. Bruno chỉ đi học một năm, đủ để biết đọc biết viết. Sau đó cậu bé sống lang thang vất vưởng cho tới tuổi thì hành quân dịch. Mãn hạn, anh lập gia đình. Khi người vợ mang thai đứa con đầu lòng, Bruno quyết định tham gia chiến cuộc tại Tây-Ban-Nha. Nơi đây, anh quen một quân nhân Đức, theo hệ phái tin lành Luther. Quân nhân Đức nặng óc bài giáo sĩ và mang mối hận không đội trời chung với Giáo Hội Công Giáo. Ông áp đặt tư tưởng và đầu độc trí óc Bruno. Chiến tranh kết thúc, trở lại Roma, ông Bruno bắt buộc vợ con rời bỏ Công Giáo, chuyển sang Tin Lành. Cũng từ đó, nảy sinh nơi ông ý tưởng "ám sát Đức Thánh Cha Pio XII" (1939-1958). Ông luôn mang trong mình con dao bén, chờ dịp thủ tiêu Đức Giáo Hoàng!

Ngày thứ bảy 12-4-1947, ông Bruno Cornacchiola đưa ba đứa con dạo chơi: Isola, bé gái 10 tuổi, 2 bé trai Carlo 7 tuổi và Gianfranco 4 tuổi. Ông muốn lợi dụng dịp này để soạn bài diễn văn sẽ nói với nhóm trẻ Tin Lành vào sáng hôm sau. Sau đây là diễn tiến câu chuyện do chính ông Bruno kể.

Tôi có ý định đưa ba đứa con đi Ostia. Nhưng khi đến nhà ga, chuyến xe lửa đi Ostia vừa khởi hành. Tôi đổi hướng và đưa ba con đến đồi huỳnh diệp Tre Fontane. Sau khi xem xét địa thế, tôi thả ba đứa con tự do chơi đùa, rồi tìm bóng mát ngồi viết bài nói chuyện cho ngày mai.

Một thời gian ngắn trôi qua, bé Carlo đến xin tôi tìm giúp vật chơi bị rơi xuống đồi. Vì không tìm thấy, thỉnh thoảng tôi cất tiếng gọi Gianfranco. Ban đầu cậu bé đáp tiếng gọi, sau đó im bặt. Cảm thấy lo lắng, tôi đi về hướng **Isola và Gianfranco** đang chơi. Nhìn quanh nhìn quất một lúc, tôi mới trông thấy Gianfranco đang quỳ trước hang đá, đôi tay chắp trước ngực, mắt nhìn đắm đắm vào một đối tượng, miệng không ngừng lặp đi lặp lại:

- Bà Đẹp! Bà Đẹp!

Cảnh tượng làm tôi kinh ngạc. Bởi lẽ, từ trước đến giờ, chưa ai dạy bé cầu nguyện cả! Cùng lúc ấy, bé Isola mon men đến gần. Bé quỳ ngay xuống và nói luôn miệng:

- Bà Đẹp! Bà Đẹp!

Tôi quay sang nhìn **Carlo** và thấy cậu bé đã quỳ xuống đất, lặp lại lời y như chị và em của bé:

- Bà Đẹp! Bà Đẹp!

Lòng tôi bùng lên cơn giận dữ tột độ. Tôi tìm cách lay tỉnh các con và kéo chúng ra khỏi chỗ đang quì. Nhưng chúng nặng như chì. Đầu óc tôi bỗng quay cuồng. Tôi nhìn vào hang đá và nói lớn tiếng:

- Bất cứ Người là ai, xin ra khỏi đó!

Không có tiếng trả lời. Tôi bắt đầu run lấy bầy và bật khóc. Tôi choáng váng gào to:

- **Lạy Chúa, xin cứu con!**

Kêu cầu xong, tôi nhận ra lời kêu cầu vừa phát xuất từ miệng tôi, lại không phải của tôi!

Bỗng chốc tôi thoáng thấy hai bàn tay trắng tinh, dần dần tỏ hiện sau màn sương mù. Xuyên qua sương mù, tôi cũng bắt đầu nhận ra một ánh sáng chói chang. Mọi vật chung quanh từ từ biến mất. Sau cùng tôi trông thấy chính Đức Mẹ. **Đức Mẹ đang đứng trước mặt tôi, chân không, mặc áo trắng tinh với đôi mắt vô cùng hiền dịu.** Đây chính là Bà Đẹp mà cả ba đứa con tôi đã nhìn thấy và giờ đây tôi cũng được điểm phúc chiêm ngưỡng. Đức Mẹ nói với tôi:

- Ta là Đấng ở trong THIÊN CHÚA Ba Ngôi, là Nữ Trinh Mặc Khải. Con bách hại Ta, nhưng từ giờ phút này, con sẽ không còn làm như thế nữa và con sẽ gia tăng hoạt động để đưa các linh hồn hồi tâm hoán cải. Khi con kể lại kinh nghiệm con, người ta sẽ không tin, nhưng con phải vững tin. Hãy tìm đến với vị Linh Mục, người sẽ chào con bằng lời này: 'Ave Maria, Kính Mừng Maria, hỡi con, con muốn gì?', và ngài sẽ chỉ cho con một Linh Mục khác với lời lẽ như sau: 'Vị Linh Mục ấy sẽ nghiên cứu trường hợp của con. Con hãy kể lại hết cho ngài'. Hãy trở lại đàn chiên và hãy tuân phục!

Rồi Đức Mẹ nói tiếp với ông Bruno Cornacchiola về những chuyện liên quan đến Đức Thánh Cha, đến Hội Thánh, đến các Linh Mục và các tu sĩ nam nữ .. Sau một tiếng đồng hồ đối thoại, cuộc chiêm ngắm tuyệt vời biến mất. Ông Bruno vẫn quì im bất động, không đủ sức đứng lên. Ba đứa con ông phải đến lay ông bừng tỉnh. Cả bốn cha con trở về nhà. Hôm ấy là ngày thứ bảy 12-4-1947.

Cụ Bruno Cornacchiola đã trung thành trong công tác đưa các linh hồn hồi tâm trở về cùng THIÊN CHÚA và Giáo Hội Ngài, cũng như trở về với Hiền Mẫu MARIA và Thánh Cả GIUSE. Cụ êm ái trút hơi thở cuối cùng ngày 22-6-2001, hưởng thọ 88 tuổi.

(Paolo Riso, "Strade Nuove con la Mamma", Casa Mariana, Frigento (AV), 1995, trang 117-128).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

